

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Cap. 8. Circa Votorum commutationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

Seccio II. De Iubilæo, Problemata. 15

ad penitentiam accedit, verè dicitur impotens. Ita Filluc. tom. 1. tractat. 8. cap. 10. num. 268. & 273. Polach. de Iubil. sect. 42. numero 65. & 66. Alphons. Leon. de Iubil. parte 2. num. 186. Sanctarell. de Iubil. cap. 7. dub. 1. Diana parti. 5. tr. 12. resol. 26.

Idem planè indicarim. Nam licet voluntarie omittens non dicatur impeditus cap. final. de elect. & cap. commissio, eodem in 6. tamen hic quamvis sit impedimentum in causâ, tamen tunc iam non est voluntarium. Quare si quis pereret commutationem operum, vel dilationem confessionis Iubilæi ob id solum, quod non vult eo tempore lucrari, cum tamen commodè posset: non est capax illius dispensationis; quia impeditus verè non diceretur. Verum si iam omisit opus temporis additum, nec esset tempus illud agendi, & penitenter non diceretur impedimentum amplius voluntarium, sed necessarium ex suppositione.

PROBL. XXX.

Cuncta præscripta opera pro Iubilæo lucrando gessisti, sed die ultimâ in quâ Eucharistiam debebas accipere, per incuriam, seu oblivionem naturalem ieiunium violasti: Potes, & non potes Iubilæum lucrari, mutatâ à Confessario in aliud opus pium commutatione.

140 Non potes. Quia iuxta formulam novam non potest Confessarius Communionem in alia pia opera commutare. Sic Cardin. de Lugo de penitent. d. 20. num. 132. & expressius adhuc d. 27. n. 119.

141 Potes certè. Quia nec in Bullâ modernâ id absolute, aut simpliciter negatur. Ergo sicut olim, sic etiam nunc Communitio, imò & Confessio poterit commutari. Ita Henric. lib. 8. capite 10. numero 8. Sanctarell. & Graff. quos citat, ac sequitur Diana parte 3. tractat. 4. resol. 152.

142 Poterit quidem in eo casu penitens Iubilæum lucrari, & à reſervatis absolui, si formulam antiquam Iubilæi attendamus. Nam iuxta illam, potest Confessarius Communionem, & (si necessum fuerit) Confessionem sicut ieiunia, & alia opera, in alia pia opera commutare. At quidem dubito ablatam esse in noua formula Confessario huiusmodi potestatem. Certè id clarè expressum in noua formulâ non lego. Vnde absolute assero, etiam nunc posse huiusmodi homini Communionem commutari. Do P. Henriquez testimonium. Vltimo etiam die commutari posset Confessio, Communitio verò infirmis posset commutari, quibus deferri commodè non potest Eucharistia: & pueris, qui per atatem ad illam non admittuntur: aut ei, qui ex oblivione, & incuria bibit die designato communionis.

Esob. & Mend. Theol. Moral. T. III.

PROBL. XXXI.

Confessarius, qui ex facultate Iubilæi eligitur ad commutanda opera præscripta debet, & non debet necessariò esse ille solus, qui ad Confessionem ad Iubilæi lucrationem eligitur.

Debet necessariò ille ipsemet Confessarius opera (si commutanda sint) mutare, qui ad Confessionem ad lucrationem Iubilæi gerendam, eligitur. Quia ex præscriptione formulæ Iubilæi huiusmodi commutatio debet necessariò fieri in actuali illa Confessione. Sic Sayr. in Clau. lib. 5. cap. 60. num. 10. Vega tom. 2. summ. cap. 129. casu 34. Rodrig. in Bul. §. 9. n. 113. Beia in respons. 2. p. casu 9.

Non debet necessariò præscripta opera commutare ille ipse Confessarius, qui ad Confessionem pro Iubilæi lucratione eligitur: sed quilibet alius approbatus ad id muneris potest eligi.

Quia probabilius est, commutationem huiusmodi posse geri extra sacramentalem Confessionem. Ergo sufficiens erit, ad præfatam commutationem gerendam quilibet Confessarius ex approbatis ab Ordinario. Ita Sanch. lib. 4. sum. c. 54. n. 17. Diana p. 5. tr. 12. res. 50. Louat. de Iubil. p. 1. c. 25. n. 37. Hentiq. lib. 7. c. 10. n. 8.

Consentiens assero, iis qui præscripra omnia in Iubilæo implere nequiverint, commutari posse in alia ab Episcopo, vel Parochò, aut à Confessario quolibet virtute Iubilæi electo; quamvis postmodum penitens ei non confiteatur, sed alteri Sacerdoti, aut multis successivè, dum durat Iubilæum.

CAPVT VIII.

Circa Votorum commutationem.

PROBL. XXXII.

Confessarius potest, & non potest virtute Iubilæi Vota extra Confessionem commutare.

Non potest. Quia in Bullâ dicitur, ut Votorum commutatio fiat, in foro penitentia, vel audiat Confessione. Sic Monte in exam. Conf. part. 3. c. 9. sect. 2. §. 17. n. 4. Rodrig. in Bul. §. 9. num. 113. reg. 9. Suar. tom. 2. de Relig. lib. 9. cap. 16. num. 3. casu, quo in Bullâ sic illa particula: In foro penitentia, &c.

Potest planè, etiam quando in Bullâ prædicta adest particula prædicta. Quia votorum commutatio haud indiget Confessione. Ita Henric. lib. 7. c. 10. n. 8. Tambur. de Iure Abbat. tom. 2. d. 19. q. 2. n. 5. Sanci. in sel. d. 1. n. 2. Laym. lib. 4. tit. 6. c. 10. n. 21. Boll. de Indul. sect. 2. casu 28. n. 3.

Certè priuilegium hoc fauorabile est, & latè interpretandum. Extra Confessionem itaque potest fieri Votorum commutatio, esto quod in Bullâ apponatur particula, Confessionibus auditis, vel In foro penitentia. Quia cum distent valde

ESCOBAR
Theol. Moral.
Tom. II. IV.
F. IV.

16 Theologiæ Moralis Lib. XIX.

valde inter se absoluerè à peccatis, ac commutare vota, neque hoc indigeat confessione, haud censendus est Pontifex velle totum privilegium limitare per illum ablatium: sed singula singulis sunt referenda. Vnde existimo, particulam illam referri ad absolutionem à peccatis, quæ immediatè sequitur. Quippe ea est regula, ut clausula posita in vna dispositionis parte, siue ponatur in principio, siue in medio, siue in fine, censetur, ad omnia in ea clausula contenta referri; cap. secundo requiris, de appellat. At id intelligendum est, quando omnium eadem est ratio, quod in casu nostro non contingit.

PROBL. XXXIII.

Iubilai tempore voto astringeris, quod non curas tunc tibi commutari: Potes, & non potes, Iubilæo exacto, impetrare huiusce voti commutationem.

149 **M**inimè potes. Quia Votum commutari non potest nisi ex privilegio Iubilæi illius, cui renuntiavit, qui noluit tempore, quo vigebat, voti commutationem postulare. Sic Suar. tom. 2. de Relig. lib. 6. cap. 16. num. 14. & 15. Regius in summ. casu 11. Bonacin. tract. de legib. d. 4. quest. 2. part. 7. §. 3. num. 14. Filiucius citatus à Leandro, sed iniuste, quia Doctor hic illo tract. 26. cap. 10. num. 302. agit de voto obliquo, quod asserit non posse post Iubilæum commutari, quia ad commutationem, ait, requiritur talis voti qualitas cognita.

150 **Potes** planè. Quia pœnitens qui Iubilæum est consecutus ius acquisivit, ut postmodum posset præfati voti commutationem efflagitare. Ità Sanch. lib. 8. de Matrim. d. 15. num. 17. Henric. lib. 7. cap. 11. n. 4. Less. lib. 2. c. 40. dub. 16. n. 109. Fagund. lib. 2. Decal. c. 50. n. 17.

151 **Idem assero.** Profectò quamvis opera in Iubilæo præscripta ad eius affectionem alligentur tempore designato in eo, ita ut, tempore transacto, fieri nequeant: At hisce operibus actis, qui Iubilæum lucratus est, privilegium acquirit, ut postmodum à peccatis reservatis obliquis absolatur, & in quibusdam ei dispensetur, & ut commutentur ei vota usque ad Iubilæi tempus emissæ.

PROBL. XXXIV.

Iubilæi tempore exacto, poteris, & non poteris obtinere commutationem votorum Pontifici reservatorum, quorum tunc immemor commutationem non efflagitasti.

152 **N**on poteris. Quia absolutio virtute Iubilæi facta non cadebat super absolutione votorum obliquo. Et quia vota reservata maiori sunt difficultati circa commutationem obnoxia. Vnde non videtur sufficere generalis illa votorum commutatio, quam quis à Confessario tempore Iubilæi petierit. Sic Laym. lib. 5. tract. 7. c. 8. Filiuc. tract. 8. num. 279. Sanch. lib. 8. de Matr. d. 32. n. 4. Polach. de Iubil. sect. 42. n. 69.

153 **Potes** quidem. Quia si tempore Iubilæi à

Confessario petisti, & obtinuisti generalem commutationem votorum Pontifici reservatorum concessam in Iubilæo: clarè constat censeri sublatam esse reservationem voti obliqui, & transacto Iubilæo posse à quolibet Confessario commutari. Ità Sanch. lib. 8. de Matr. d. 35. num. 16. & 17. Henric. lib. 7. c. 11. n. 4. Diana p. 5. ar. 12. resol. 40. Sanctarel. de Iubil. c. 8. dub. 3.

Hoc mihi certum. Imò addiderim, tempore Iubilæi elapso, posse ab alio Confessario commutari vota Pontifici reservata obliqua, etiam si intra tempus à Iubilæo præscriptum nulla facta fuerit à Confessario dispensatio generalis votorum, aut nulla vota pœnitenti fuerint dispensata, seu commutata, vel ea sola in specie, quæ ab eodem pœnitente fuerint Confessario detecta. Quia si pœnitens lucratus fuit Iubilæum, ius acquisivit, ut commutatio illa postmodum fieret. Et sicut à peccatis reservatis Pontifici potest postmodum absolui, ita voti Pontifici reservati obliqui commutationem obtinere.

PROBL. XXXV.

Confessarius potens commutare virtute Iubilæi vota: potest, & non potest iuramenta emissæ commutare.

Non potest Confessarius iuramentum commutare ex virtute Iubilæi ad commutationem votorum sibi tradita. Quia iuramenti vinculum est specie distinctum à voto: ergo privilegium concessum ad commutanda vota, non debet extendi ad commutanda iuramenta. Sic Valent. tom. 3. d. 6. quest. 6. part. 4. Bonac. in decem præcept. d. 4. quest. 2. part. 7. num. 32. Azor. lib. 11. c. 10. q. 2. Faust. Thesaur. lib. 4. q. 41. n. 1.

Potest quidem commutare iuramenta circa eandem materiam emissæ. Quia licet vinculum iuramenti sit distinctum specie à voto: omnino tamen æquiparantur: cum tota obligatio, & materia vinculi utriusque ad solum Deum ordinetur. Ità Filiuc. tract. 26. num. 254. Tull. in Bull. lib. 1. §. 7. cap. 3. dub. 2. num. 3. Fagund. lib. 2. Decal. cap. 51. num. 13. Suar. tom. 2. de Relig. lib. 6. c. 14. n. 6. Sanch. in sum. lib. 4. c. 53. n. 8.

Existimo, communi fidelium existimatione huiusmodi iuramenta tanquam vota reputari, unde facultas circa vota commutanda ad iuramenta extenditur.

PROBL. XXXVI.

Ut votum à te emissum non ludendi (v. gr.) servas, iuramentum emissis, quo confirmare valeas votum emissum: Confessarius virtute Iubilæi potest, & non potest huiusmodi iuramentum commutare.

Non potest. Quia quando conceditur privilegium ad dispensandum in votis, solet in nonnullis concedi etiam, ad dispensandum in iuramentis. Signum ergo est, necessarium esse tale privilegium expressum in Bullâ. Et quia cum conceditur privilegium grâtiis, non est laxè interpretandum, sed strictè. Si ergo conceditur facultas ad commutandum votum, non

Sectio II. De Iubilæo, Problemata. 17

non est extendenda ad iuramenti vinculum iuxta regulam textus in cap. Porro, de privileg. Sic Henric. libr. 7. cap. 30. num. 5. Less. libr. 2. cap. 40. dub. 11. num. 94. Valent. tom. 3. d. 6. q. 6. part. 4. Azor. libr. 11. cap. 10. q. 2.

159 *Expon.* Potest equidem. Quia si Confessarius (vtriusque videmus Problem. proximo) potest commutare iuramenta simul concurrentia cum voto, siue in eadem materia emissâ, aut in aliâ: cur commutare non poterit iuramenta confirmando. voto alicui emissâ? Parum enim refert ad obligationis vim in ordine ad Deum, siue vno modo, siue altero iuramentum fiat. Ita Suar. tom. 2. de Relig. lib. 6. cap. 14. n. 19. Basil. Pont. lib. 8. de Matr. c. 11. n. 5. Trull. lib. 2. Decal. c. 2. dub. 41. Filliuc. tom. 2. ar. 26. c. 9. n. 256.

160 *Expon. sum. iuramentis.* Ego existimo delegatam potestatem commutandi in votis virtute Iubilæi extendi tum ad iuramenta absolute facta, tum ad vota iuramento confirmata, seu iurata, licet iuramentum & votum eiusdem materie concomitanter se habeant. Quasi solum esset votum, dispensabile esset seu commutabile: si solum esset iuramentum, etiam esset commutabile, vt ostendi. Ex eo autem quod sint concomitantia illa duo vincula, vnum non mutat suam naturam ex alterius consortio. Vt si quis teneatur irregularitatis vinculo ex homicidio casuali & voluntario. Hæc coniunctio non tollit, quominus non possit in casuali dispensare Episcopus iuxta Tridentini formam.

PROBL. XXXVII.

Facultas commutandi vota virtute Iubilæi, extenditur, & non extenditur, ad commutanda iuramenta adiecta contractui, in quo est turpitudine, aut iniustitia.

161 *Non extenditur.* **F**acit quis homini iuramentum soluendi vsuras verbi gratia, requirit, an Confessarius habens facultatem ad votorum commutationem virtute Iubilæi, possit eâ vt ad commutationem huiusmodi iuramenti? Facultas dispensandi in votis, aut illa commutandi, non extenditur ad commutationem iuramenti, per quod nullum ius parti, cui iuramentum præstatur, acquiritur, quale est iuramentum adiectum contractui, in quo est turpitudine, vel iniustitia in creditore, verbi gratia, iuramentum soluendi vsuras. Quia tale iuramentum nullam cum voto similitudinem, vel iuris æquiparationem obinet. Sic Layman. lib. 4. tract. 3. cap. 11. num. 8. Sanch. lib. 1. de Matrim. d. 3. n. 17. Suar. tom. 2. de Relig. lib. 6. cap. 14. num. 13. Diana 1. p. tr. 11. resol. 41.

162 *Extenditur.* Extenditur facultas præfata ad commutandum huiusmodi iuramentum. Quia per id nullum ius homini, cui factum est, acquiritur; sed soli Deo: ergo rationem voti inducit non aliter, quam si soli Deo iuramentum fieret. At potestas ob Iubilæum data ad commutanda vota, se extendit ad commutanda iuramenta, quæ rationem voti præferunt, ergo. Ita Trull. in Bul. libr. 1. q. 7. cap. 3. dub. 2. numero 7. Bossius de Iubil. scilicet 2. casu 6. numero 4. Rodrig. tom. 1. sum. cap. 44. num. 4. Arag. 2. 2. quest. 88. art. 12. §. si quis autem.

Escob. & Mend. Theol. Moral. 7. III.

163 *Hoc tenet, & expono.* Certum mihi, facultatem delegatam circa votorum commutationem extendi ad iuramenta cum iniuriâ, seu iniustitiâ extorta, seu emissâ. Quia cum per talia iuramenta nullum ius acquiritur homini, cui præstantur: sed tota obligatio acquiritur Deo, qui in testem inuocatur; ac proinde solus Deus sit creditor: iuramenta videntur verè inducere rationem voti, votisque æquiparari. Et licet iuramenta eiusmodi non sint facta Deo, sed homini; quoad obligationem tamen censentur iuramenta Deo facta cum intuitu solius honoris Dei obligent. Igitur cui conceditur facultas relaxandi, aut commutandi vota, quibus promissio soli Deo acquiritur, censetur etiam concedi facultatem, commutandi huiusmodi iuramenta, per quæ soli Deo obligatio acquiritur.

PROBL. XXXVIII.

In generali facultate ad vota commutanda, comprehenduntur, & non comprehenduntur Vota reservata peregrinationis Ierosolymitana, Romana, ac Compostellana.

Certum est, ex generali concessione ad omnia Vota commutanda, non comprehenduntur Vota Religionis, & Castitatis. Quia ob specialem, & antiquissimam reservationem, materieque gravitatem, in generali facultate illa minime comprehenduntur, vt scilicet 1. vidimus. De votis verò Peregrinationis huius triplicis ambigitur. Comprehenduntur sanè. Quia votorum istorum reservatio non est ita antiqua, nec tanti momenti, sicut votum Religionis, ac Castitatis: ergo debent in generali illa concessione comprehenduntur. Sic Malder. 2. 2. tract. 10. cap. 5. dub. 10. Sanch. libr. 8. de Matrim. d. 9. num. 2. quorum sententiam ait esse probabilem Diana p. 5. ar. 12. resol. 58.

Non comprehenduntur. Quia hæc tria vota sine expressâ vllâ differentiâ sunt Pontifici reservata sicut alia duo. Si ergo hæc non comprehenduntur in generali concessione commutandi vota, nec illa comprehenduntur. Ita Suar. tom. 2. de Relig. cap. 25. num. 4. Sanch. in sum. lib. 4. c. 40. num. 16. Laym. lib. 4. ar. 4. c. 8. num. 7. Trull. lib. 2. Decal. c. 2. dub. 41. n. 6. Diana citatus.

Existimo hanc sententiam illâ esse probabiliorē. Ast prima certa esset etiam quoad vota Religionis, & Castitatis, si Pontifex absolute concederet generalem facultatem commutandi vota reservata, vel in votis reservatis dispensandi; quia satis exprimerentur, explicatâ reservatione. Vel si Pontifex in facultate dispensandi in omnibus votis, exciperet votum Religionis, & Castitatis, vt stylus fert in Iubilæis omnibus; quia in tali casu vota illa triplicis peregrinationis concessa intelligerentur exceptio namque in casibus non exceptis regulam obfirmat.

B 3 PROBL.

ESCOBAR
Theol. Moral.
T. III. IN
F. IV.

PROBL. XXXIX.

Confessario Iubilaei virtute impenditur facultas commutandi vota, exceptis votis Religionis, & Castitatis: Potest hic, & non potest commutare iuramenta ingrediendi Religionem, & Castitatem observandi.

167 *Commutare potest.* Potest commutare, dummodo praefata iuramenta non sint in fauorem, & utilitatem proximi emissa. Quia iuramenta non videntur pari gradu in gravitate cum votis incedere. Sic Nauar. lib. 2. conf. de iureiurando conf. 1. n. 4. & 5. Tabic. vers. Iurare, quest. 20. num. 21. Petr. de Ledefin. tom. 1. tract. 11. de voto. c. 4. dub. 2. post 5. concl.

168 *Commutare non potest.* Nullatenus potest. Quia vel est iuramentum Deo factum, & sic includit votum: ergo si est Pontifici reservatum votum Religionis & Castitatis, etiam erit reservatum iuramentum factum de munda Religione, & de seruanda Castitate: Vel est iuramentum Religionis, & Castitatis absolutum, & nullam promissionem Deo factam includens: sed solam obligationem iuramenti continens (vt cum quis comminatorie sibi ipsi iurat, se Religionem ingressurum, & sic etiam votis aequiparatur, Religionis, & Castitatis. Ita Tolet. lib. 4. cap. 13. num. 4. Azor. lib. 11. cap. 10. quest. 3. Trul. in Bull. 1. §. 7. cap. 3. dub. 5. num. 4. Laym. lib. 4. tract. 3. cap. 11. num. 4. Sanch. lib. 8. de Matrim. d. 13. n. 4.

169 *Eiusdem sum mentis.* Eiusdem mentis sum, ratus praefata iuramenta respicere aliquam promissionem Deo factam, vnde induunt rationem votorum, & sic pari gressu cum illis incedunt. Attamen concedit Sanchez praefata iuramenta non esse reservata Pontifici, sed tantum Episcopis: vnde videtur asserere, posse à Confessario Iubilaei virtute commutari, sicuti omnia vota, quae Episcopus auctoritate ordinaria commutare potest. Quod non facile admisericim.

PROBL. XL.

Dei metu ab extrinseco incusso Religionis, aut Castitatis votum emisisti: Potest, & non potest Confessarius Iubilaei virtute huiusmodi vota commutare.

170 *Commutare non potest.* Commutare non potest huiusmodi vota. Quia inuoluntarium, quod in huiusmodi votis reperitur: est solummodo secundum quid, quod non sufficit, ad tollendam reservationem. Ex. gr. in votis emissis ob periculum mortis incendiij, aut naufragij inuoluntarium secundum quid reservationem non tollit. Sic Suar. tom. 2. de Relig. lib. 6. de voto, cap. 26. n. 4. & 5. Syluest. vers. votum, 4. quest. 4. num. 4. Lauor. de Iubil. p. 2. cap. 27. n. 187.

171 *Potest Commutare.* Potest huiusmodi vota, commutare. Quia non est praesumendum, Pontificem velle, illam ab extrinseco illatam fauore iniuriam, & vota per huiusmodi leuem metum emissa reservare.

Ita Laym. Bonac. Leo, quos refert, ac sequitur Diana part. 1. tract. 11. resol. 73. & part. 5. tract. 12. resol. 61. Henric. lib. 1. c. 15. num. 8. Lessi. lib. 2. cap. 40. dub. 13. n. 106. Sanch. in sum. lib. 4. c. 40. num. 30.

172 *Consensio.* Consensio monens, nos hic loqui de metu ab extrinseco incusso, non ab intrinseco qualis est inspiratio diuina ex inferni horrore, &c. Metum ab extrinseco vocito vim leuem parentis comminantis, infirmitas, naufragium. Vota ergo ob huiusmodi metum ab extrinseco incussum emissa, possunt virtute Iubilaei commutari. Quia vota huiusmodi debent esse facili dispensationi obnoxia tum ob consensum imperfectionem, aliquo quidem modo extorti: tum etiam in odium (si homo fuit) iniuste extorquentis.

PROBL. XLI.

Emisisti votum in utilitatem Tertij, & acceptatum iam fuit ab eo, in cuius commodum fuit expressum: Tale votum est, & non est Iubilaei indulto commutabile.

173 *Est commutabile.* Emitte quis votum exhibendi Calicem v. gr. alicui Ecclesiae, aut alicui puellae dotem, aut pauperi cuidam elemosynam: existimo, ante acceptationem non acquiri ius ab iis, in quorum fauorem fuit emissum, vnde commutabile est. Quid si tale votum fuit iam acceptatum? Est etiam ex causa rationabili commutationi agnatum. Quia cum votum per se fiat Deo, & creditor obligationis ex voto procedens sit Deus solus: acceptatio ex parte hominis parum facit ad naturam obligationis ex voto procedentis. Secus autem in iuramento erit, quod ex natura petit, vt homini praestetur. Sic Trul. in Bull. lib. 1. §. 7. cap. 3. dub. 8. num. 2. Caietan. 2. 2. q. 88. art. 12. Nauarra de restit. lib. 2. cap. 1. dub. 3. n. 14. Fagund. apud Trullench. citatum probabile, putat.

174 *Non est commutabile.* Haud est dispensabile, aut commutabile absque consensu illius, qui votum acceptauit. Quia Non est commutabile, per acceptationem iam Ecclesia, aut puella illa, seu pauper ius acquisiuit: ergo his inuitis, non potest remitti. Ita Fagund. lib. 2. in decal. c. 49. num. 11. Suar. lib. 6. de voto, c. 15. Henric. lib. 7. cap. 30. Trullench. hanc sententiam probabilior rem esse putat.

175 *Idem assero.* His haec ob mei Thomae Sanchez auctoritatem, qui lib. 8. de Matr. d. 10. n. 23. affirmat, nullum ex multis, quos legit, Doctoribus de hoc puncto dubitare. At primam sententiam satis reor esse probabilem.

PROBL. XLII.

Sequitur quis Iubilaei tempore opinionem probabilem circa illius consecutionem: Lucrat quidem, & non lucrat Indulgentiam.

176 *Non lucrat Indulgentiam.* Licet absolutus maneat a reservatis, non tamen lucrat Indulgentiam. Quia in materia Indulgentiarum non iudicat probabilis opinio, si oppositum sit verum. Non enim praestat quis opus

PROBL. XLIV.

Peccat, & non peccat lethaliter, qui postquam bona fide votorum commutationem obtinuit, postmodum voluntarie præscripta in Iubilæo opera omisit.

Peccat quidem. Quia accepturus voti commutationem virtute Iubilæi tacite promittit præscriptorum operum impletionem, & Confessarius id præsupponens commutationi huiusmodi dedit operam: Ergo lethalis, est tam grauis omisso materia. Sic Suar. lib. 6. de voto. cap. 16. num. 11. Filliac. tom. 2. tract. 16. m. 301. Valq. de pœnit. q. 91. art. 3. dub. 6. m. 7. Rodrig. in sum. tom. 2. c. 188.

Non peccat lethaliter. Quia pœnitens nihil promissit, nec obligationem aliquam (vt supponitur) illi Confessarius imposuit. Ita Bonacin. d. 5. q. 7. p. 7. §. 3. n. 18. Henriq. lib. 6. cap. 16. n. 6. Leo de Iubil. part. 2. num. 9. Bosli. de Iubil. sect. 1. casu 33. n. 4.

Hoc mihi probabilius supponenti, Confessarium talem expressè obligationem non imposuisse: existimantique à Iubilæo huiusmodi non apponi obligationem, nec de tali Pontificis intentione constare: nec ex naturâ rei videri includi pactum. Satis ergo est, propositum cum sit commutatio habere implendi præscripta: sicut sufficit ad absolutionem à reservatis obtinendam. Ad hoc Caput transfer cuncta, quæ volumus primo circa votorum commutationem virtute Bullæ Cenciæ exposui Problemata.

CAPVT IX.

Circa Iubilæum Communionis generalis singulis Mensibus in Societate IESV, ac in aliis Religionibus lucrari solitum.

Vivs Iubilæi exordium à societatis nostræ sollicitudine habuit exordium, illique prima illius concessio facta est à Paulo V. anno 1616. Aprilis 30. Mæ. vt constat ex Bullâ hoc anno & die expedita ad septennium valitura. Hoc exemplo sollicitate aliæ Religiones eodem zelo salutis animarum succensæ, similia Iubilæa impetraverunt. Ab Vrbaño Octauo confirmatum est nostrum Iubilæum anno 1634. ad quindecimum valiturum. Bullæ huiusce clausulam expono: *Omnes viriisque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus & confessoribus, qui aliquam societatis IESV, vel quancunque aliam secularem Ecclesiam vbiunque existentem una ex Dominicis cuiuslibet mensis, quæ Communio Generalis sollicitudine dilectorum filiorum Clericorum Regularium dictæ societatis: quò ad Ecclesias seculares de licentiâ Ordinariorum locorum, illarumque Rectorum consensu agatur: de quâ visitauerint, & iis Dominicis in prædictis Ecclesiis sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumpserint, ibique pro Christianorum*

B 4

opus præscriptum ad Indulgentiæ acquisitionem. Vnde si aliquis v. gr. in primâ hebdomadâ ieiunauit, Ecclesiis adiit, elemosynam largitus est, & in secundâ confessum est, & Eucharistias sumpsit: sufficit secundum aliquos graues Doctores ad lucrandum Iubilæum; sed hæc opinio licet sit probabilis, tamen si esset falsa remaneret quidem talis à reservatis confessis absolutus, quia opinio probabilis confert iurisdictionem, non tamen Iubilæi lucraretur indulgentiam. Sic Bonac. d. 6. quest. 1. p. art. 5. n. 27. Barth. à sancto Fausto tract. de Iubil. lib. 4. quest. 64. Diana 5. p. tract. 1. 2. fol. 32.

Qui opinione probabilis vsus est ad Iubilæi lucrationem, non solum manet à reservatis absolutus, sed indulgentiam Iubilæi lucratur. Quia si opinio probabilis sufficit, vt censetur Pontifex tribuere Confessario iurisdictionem, vt à reservatis pœnitentem absoluat: cur eadem probabilis opinio non erit etiam sufficiens, vt credatur, Pontificem de facto indulgentiam Iubilæi concedere illi, qui iuxta eandem opinionem opera Iubilæi exequitur. Ita Leander tom. 1. tract. 5. d. 14. q. 164. assertens virorum doctorum consentientia placita.

Pia huic opinioni subscribo, hoc de sedis Apostolicæ benignitate minime addubians. Certè vix esset vllus, qui indulgentiam obtineret, si primæ sententiæ vera esset assertio, cum circa materiam, & opera Iubilæi adsint hinc inde variorum Doctorum, quas lucratur Iubilæa, sequuntur opiniones.

PROBL. XLIII.

Tibi aliquod votum Iubilæi indulto commutatur: at postmodum voluntate mutata Iubilæum non lucraris: Votum commutatum reuiscit, & non reuiscit.

Reuiscit commutati voti obligatio, si non geras à Iubilæo præscripta. Quia gratiæ omnes Iubilæi conceduntur sub huiusmodi conditione. Sic Ioan. De la Cruz 1. p. sum. præ. 2. art. 2. dub. 12. concl. 2. Nugnus in addit. ad 3. part. quest. 9. art. 2. dub. 4. Raphaël, de la Torre 2. 2. q. 88. art. 12. d. ult. n. 5.

Minimè reuiscit. Quia Pontifex nullâ conditione appositâ in Iubilæo, absolute concedit facultatem absoluedi à reservatis, & commutandi vota. Ergo cum semel legitime facta fuerit voti illius commutatio ac proinde votum extinctum est: haud postea non obtento Iubilæo, reuiscit. Ita Sanchi. lib. 4. sum. cap. 54. num. 53. Suar. lib. 6. de voto. cap. 16. num. 10. Bonac. d. 4. de legib. q. 1. p. 7. §. 3. n. 18.

Profecto posset Confessarius non commutare votum, donec computa essent omnia in Iubilæo præscripta: posset item antea commutare illud sub conditione, vt non obtineat vim huiusmodi commutatio, donec illa implerentur. At si absolute commutauit votum ei, qui tunc habebat lucrandi Iubilæi intentionem, licet postmodum non lucratur ratam manere voti commutationem, nec reuiscit reor.

ESCOBAR
Theor. Mor.
Tom. II. IV
F. IV